בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', ד' ב תשס"ה (15 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"דע מאַין באת...":

בסקירה החודשית של עשׂורי השנים במאה ה- 20, הגענו היום, **ד' באדר ב'**, לשנות ה- **60**:

אף שבתחילת שנות ה- 60 חלפו כבר למעלה מ- 15 שנה מאז תום מלחמת-העולם ה- 2, לא הפסיקו מאורעותיה ומוראותיה, ובעיקר אימי השואה, להטיל את צלם על רבים מתושבי ישׂראל. הרגשות התעצמו בעקבות לכידת פושע המלחמה הנאצי אדולף אייכמן, העמדתו לדין והוצאתו להורג בישׂראל. **לכידתו של אייכמן** בארגנטינה על-ידי שליחי "המוסד" הישׂראלי, העברתו לארץ ומשפטו מיקדו את תשׂומת-הלב הלאומית ואף הבין-לאומית במשך שנתיים רצופות (1960-1962), ונושׂאי השואה לא ירדו מסדר היום הלאומי גם בשנים שלאחר-מכן.

בתחילת שנות ה- 60 שוב גאתה העליה לארץ, אם כי לא בממדי שנות המדינה הראשונות. ארצות המוצא עתה, היו בעיקר **מרוקו ורומניה**. במרוקו התדפקו רבבות יהודים על שערי היציאה, אך השלטון העצמאי החדש מנע את עלייתם במחצית השניה של שנות ה- 50 ורוב היוצאים בכל זאת היו בחזקת "מעפילים" שאורגנו בידי גוף מחתרתי שנקרא "**המסגרת**". מתחילת שנות ה- 60 חל שינוי במצב. הושׂג הסכם עם המלך החדש, חסן ה- 2, ליציאה מסודרת של היהודים ותוך שנים מספר עלו ממרוקו לישׂראל כ- 80,000 נפש. העליה מרומניה תרמה אף היא רבבות עולים. השלטון הקומוניסטי במדינה זו התיר ואסר לפרקים את יציאת היהודים ונדרשו מאמצים ואמצעים לרוב כדי להתגבר על הקשיים.

במחצית הראשונה של שנות ה- 60 בוצעו עבודות פיתוח גדולות. בראשן – השלמת מוביל המים הארצי שנחנך ב- 1964. הפיתוח המואץ, העליה, הבינוי לעולים ועליית רמת החיים הביאו לגאות כלכלית ולגרעון גדל והולך במאזן התשלומים. באמצע העשׂור, החליטה הממשלה למתן את התהליכים הללו באמצעות מדיניות כלכלית מרסנת. בדיעבד התברר כי מדיניות זו ("המיתון") הצליחה יתר על המידה, ותוך כשנה השׂתררה בארץ אווירה קשה בשל ההאטה והאבטלה, ותופעות הנובעות מהן, כמו התגברות הירידה מהארץ. קשה לשער איך היה מתפתח עניין זה, אילולא פרצה במחצית 1967 מלחמת ששת-הימים.

בראייה לאחור, דומה שהעשׂור בין מערכת סיני וספיחיה (1956/57) למלחמת ששת-הימים ב- 1967, התאפיין בשקט לאורך הגבולות [??? מג]. אך הדבר נכון רק לגבי הגבול הדרומי – עם מצרים, ובחלק מהזמן גם לגבי הגבול עם ירדן. הגבול עם סוריה התלקח מידי פעם, ונקודות חיכוך קבועות היו בשטחים המפורזים, בימת הכינרת ותקופה ארוכה בכל הקשור למפעל הטיית מקורות הירדן על-ידי הסורים. בנושׂא זה, שהיווה איום על מקורות המים העיקריים של ישׂראל בצפון, והפעלת מוביל המים הארצי, הגיב צה"ל בתקיפות וגרם לכך שסוריה הפסיקה את עבודות ההטייה ב- 1966.

התקריות לאורך הגבול הסורי נמשכו גם בתחילת 1967. הן השתלבו בפעולות החבלה של ארגון הפת"ח, שתחילתן ב- 1965. רובן באו משטחי ירדן ולבנון. תחילה, הן היו מעטות ומפוזרות, אך ככל שחלף הזמן עלה מספרן וגדל תחכומן. ישׂראל, ששמרה

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', ד' ב תשס"ה (15 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

תחילה על איפוק, החלה להגיב בסדרה של פעולות-גמול נגד בסיסי המחבלים בירדן ולבנון. {ההמשך, בע"ה, מחר}

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל